

למ:

עין משפט
גר מצוה

(ד) **רשב"א** גרים סבב מתנותיהם תרמו. דלויי בתרומה גדולה
אכל מכל מעשרותיהם (סמיתו בתרומת מעשר קמחיה:
ומה ראית. מפני ריב"א מה ראית לחלק בין הקדמו בכר
להקדמו בשבילן אימא בהקדמו בכר נמי פטור מתרומה
גדולה האולו ולא הוקע עמין למעשר
והקדא דמכל מתנותיהם אימא לחיווי
גדלה פני הדית אכל לא יתכן לפרש
האי ומה ראית וימא איפסא לחייב
הקדמו בשבילן ולפטור הקדמו
בכר דלוי ו פסבא:

וקא משמע אין דאן חומש מעבב. ווא"ט אמאל לא פשיט מהכא. בפרק הובב (ב"מ דף נה.) דאן החומש מעבב ו"ל משום דאיכא למידחי ולואקומי בשנת החומש ואף על גב דמילתא דפשיטא היא אנב מעשר ראשון נהט מעשר שני:

שפדו ע"ג גב אסימון. פ"ה
משה בלל צורה וזה
המתחללן מעשר שני על אסימון לר'
דוקא טפי ממוות היצימן אסימון וגימ'
לביט המרחץ בפרק הזהב גימ'
דף מו: היינו משום אסימון שני
במשלל צורה ורוחב כדאין ואינו מחוסר
בלל צורה ודבר קל יעבישו כמה
מזה וקשה לר"ם דבפרק כמה אשה
(שם דף סה.) אמר אי משום צורתא
ליעבד לא פולחא משמע דש עניו
צורה וזהבא אמר מנאי אסימון
פולחא וי"ל לפ"ה דקרי אסימון לכל
דבר שאינו עניו כהכחא או של
כסף ואין עניו צורה אי של עץ
וש עניו צורה:

וַיִּתֵּן הַכֶּסֶף וְקָם לוֹ. וְאֵף עַל גֵּב
דַּעֲמֵלְמָה שׁוּב כֶּסֶף כֶּסֶף
הֵכָא אִיכָא מִיעוּטָא דְדַרְשִׁין הֵיא
קִרְאָא בְּכָל וּפְרָט וְכָל וּכְלָא שְׁמַע
בְּנִיבּוּרָא דְתָנָן בְּפָרֵס כִּי בִּיבּוּר (ד')
(ה.) אִין פּוֹדִין לֹא עֲבָדִים כִּי וְלֹא
בְּהִשְׁתָּדָא וּמִפְּשֵׁי בְּנִמְרָא אֵל הַקֹּדֶשׁ
בְּכָל אֵלּוּ וְגַבִּי בִּיבּוּר דְּרֵישׁ בְּכָל
וּפְרָט וְאִתָּא דְלִמְרִינָן בְּעִמְלֵיהּ (ד')
(ה.) בּוֹנִין בְּחֹל וְאִחֲכִי מִקְדִּישִׁין
אֲלַמָּא מַחֲלִין מַעוֹתָא הַקֹּדֶשׁ עַל בְּנִינָן
לְעִינָן וְזֵי חֲשִׁיב חֲשׁוֹשׁ וְלִבְנִין
מַחֲרִי מְלֹשׁ אִין יָמֵי הַמָּס חֲשִׁיב מְלֹשׁ
טָפִי כִּיּוֹן דִּלֵּי לֹא קִדִּישׁ עוֹמֵד לְחִישָׁא:
בְּכָן בְּעִירִיבִי תְּחִיבִין. פִּיֵּה עִירִיבִי
תְּחִיבִין אֲקֻמִּי שְׂבִיחָה הֵיא
וּקְטָן לֹא אֲלִים לְמִידָן. וְקֵשָׁה דְּפִרְקָא
בְּתַר דַּעֲמֵלְמָה (ד') אֲמַר גַּבִּי
שְׁלֵחַ יָד חֲרַט שׁוֹטֵה וּקְטָן עֲשֵׂה
שְׁלִיחוֹתָא בְּעַל הַבֵּית מַעַל וּפְרָט וְהֵיא
לֹאֵז זֵי שְׁלִיחוֹת נִיבּוּר וּמִשְׁט עֲשֵׂאוּהִי
כְּהֵיא דְנָתַן עַל הַפִּיל וְהוֹלִיבֵי עַל
הַקֹּדֶשׁ וְהוֹלִיבֵי הִרֵּז זֵי עִירִיבִי אֲלַמָּא
אֲתַעֲבִיד שְׁלִיחוֹתֵיהִי הֵכָא נָמִי
אֲתַעֲבִיד שְׁלִיחוֹתֵיהִי אֲלַמָּא אֲפִלִּי

על הקוף ופיל הרי זה עירוב ועוד
לא ממנו ודלמא לא שקיל מניה דמין
אקרא חמרי ולא ידעוהו רבנן ולא
ידעוהו דכשפלי עומד ודעוהו לא
דאינו סומך על חכמתו והכא נשמעת
המניניה רבנן דדרבנן היינו צריים
ש
וְלִיחֻשׁ יִצְחָק א"א שקל מניה ב'
עושה שליחותו דקמיה רבי
לגמרי אבל הכא שאמר להסיל לקנין
חוקה שלי עושה שליחותו: **והחייב**
אמתינין י"ל דס"ל דעס אמתינין
מדי אמתינין דמאינין להו % וכו'
שינוא אחרי

[illegible]

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

וּכְסִינִיא. חיליות מלכי ישראל שמטיילין אותן על בני העיר לזון והיו
 והיו כעניים שהרי אינן צמחיהן: **שֶׁקֶדְרֵינוּ שְׂכָנֵינוּ.** לתרומה גדולה
 ומן התורה התרומה קודמת למעשר דרשאים קראה רחמנאש ומן
 המותר הוא נטן מעשר דראון וזו ועכשיו הערים הלוי וקדמו
 כדי שלא יתקשרו בהן האויים מ'.

במעשר: מכל מעשרותיכם. כלים
 חכיים: תרומה אח (ו) כל תרומה ה'
 אפילו תרומה גדולה: ומה ראית
 דמוקמת קרא דחיוז בהקדימו בכרי
 וקרא דפטור בהקדימו בשבילם:
 הלא הקדימו בכרי אידנן וכיון
 דנקרא דגן נעשה טעל לתרומה
 כדכתיב (דברים יז) ראשית דגני:
 והלא לא אידנן. וכן שקלים לוי עדיין
 לא היה טעול לתרומה: ולא במעשר
 ראשון שלא נטלה תרומתו. קס"ד
 בתרומת מעשר קאמר וקא פריך
 שפעה: לא נלכדה שסקדימו בכרי.
 והא תרומה דקאמר היינו תרומה
 גדולה דחיוז לאפרושי מיניה מקמי
 דליפרשי מעשר מיניה קאמר:
 דבאמר ליה רב פפא לאב"י. לעיל
 בשמעתין: אסימון. מעה בלא לורה.
 פלטון כלע"ז: ונתן הכסף. במקדש
 שדכו חכמי ויפך חמשים ספם בערבך
 (ויקרא לו): מתנת' שאינו מודה

בעירוב. כח: **במ' גוסס** חל
העירוב. מבני חצר ומעבר ועליהם:
עירובי תעורוב. תעורוב רמתיים
 בעלמא הוא הלך ממילא מיערב
 ואע"י דאין מעשה הקטן כלום
 איכספן קן דמתן לקמן (דף ע"ג.)
 הביט שהיה שם שמיני ו"א
 לערב אבל עירובי תחומין אקניי
 שמינה הוא וקטן לא אליס למיקני:
 "לכנל הימנו. קודם שיעניע שם
 והמקבלי עירב עליו: **דילמא**
ממני ליה. קטן עד לידו של מקבל:
בעורב ורובו. עד שמיני: **ודלמא**
 יהיה לא שקיל מנייה. ולא מערב
 כיון אף על פי שהבנינו: קוף ופל
 פעמים שהן מלומדים: **בשל תורה**
אין חוסק בו. כלומר לא סומכין
 אחזקה עד דחזין דעבד:
 בשל

וצירות: או ביד מי
אן אמר רב חסדא כותאי: ואם אמר לאחר לקבלו
ולחוש דילמא לא ממטי ליה כדאמר רב חסדא
בעומד ורואהו ולחוש דילמא לא שקיל מיניה
ה"שליח עושה שליחותו הכא נמי חוקה שליח
איתמר דרב חסדא ורב יחיאל אחא אתמר דרבינא
קוף והולכו אין זה עירוב ואם אמר לאחר לקבלו
ודילמא לא ממטי ליה אמר רב חסדא בעומד
כל ליה מיניה אמר רב יחיאל חוקה שליח עושה
מן: בשל תורה אין חוקה שליח עושה שליחותו
בשל

נקי היה מהימני ליה והיו עירוב וא"כ היי פרוך בשמך ודילמא
שקלי מיניה יחזור לכן נראה לפרש דעירובי תחומין הואיל אשמויה
והיה דמעילה דנמנו על הקור דהו עירוב מיירי מני בשמך
לקור והולכי אין זה עירוב ולכן קמי במעילה על הקור משמע
הס * ואף על גב דפ"ק דפסחים (דף ד') אומר גבי בדיקת חמץ
איכא למירד מדיאשי וכעין זה פ"ה לקמן גבי חוקה ע"ל חזר
ואמר בין אמר לא ואפרט לו:

ספרן ומאן קא משיי הא מדיוקא דמתי' שמעין דחוקא שלי
העירובי הא ביר פיקא רז ו' עירוב וי"ל דהאס סומך עליו
לשלימות ממנו אל עבר מוסם דרוב ומשי דכאילו הא
האמא לא אימחר מילתייהו אמתינותן פרי נמי דר' לשוני
אמריהמי אלף מוסם דלא אלימי למקיי (ו) חומיון וסמא לא קשי
פיל הי עירוב לא שמיא להו ומתינות דמעילה איכא לשוני
ד' ויסי דהא דרמא' לוי חסי כמנא:

ועירוב. מאן אינעם שטיין מוירע בעירוב אמר רב חסדא כותא. אם אמר לאחר לקבלו ממני, ועומד וצולו הרי זה עירוב. ואקשין ויחלמא האי לא קביל מניה. ושניין חזקת שליח ערשה של חתונה. וזה כיון לקבל חזקה שקיבל כדבר מיהא. האי רב חסדא ורב יחיאל אלא אימרת. דתניא נתנו לפי לא קביל אלא לאחר לקבלו ממני (הרי זה עירוב). (ג) ויחלמא דאם אמר רב יחיאל חזקה שלי

אולי ילד בריא אשר י"ל שהקדמתו בשיטתו וכבר פירשנוהו כ"ל ואולי פירשן כן בס"י על דרכות דף מ' וזה אשר רב חסדא בשמואל ויבאר.

מסורת הש"ס

(א) וברכות מן שבת קודם
 פתחים לזה: כי יכלה יב:
 (ב) תחומה ה' (ג) וכסף שאין
 עליו צורה מלשון קומה שאין לו
 עינים. עירקו (ד) וצית מן:
 (ה) ופי' בחוסמות וכן קצת.
 (ו) דיה וטוין (ז) לקמן פא:
 (ח) וטוין פד. חולין יב:
 (ט) ומעלה בא. ע"ש.
 (י) ודברים ית' (י) ודיו שיר
 לעיל בתפסה: (כ) ציל אשר
 (קא) ופי' כס' (ל) ופי'
 בא. בחוש' דיה נטו וכו':

תורה אור השלם

1. ואל הלוים תורב
ואתמא אלהם כי תקח
מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתם להם
מאתם בנחלתכם והדמותם
ממנו תרמו יום מעשר
המעשר: כסדר יח כו
2. כן תרמו גם אתם
תורבות יי מכל מעשריכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו את
תורבות יי לאהרן הכהן:
כסדר יח כח
3. ונתחת בידך ודלחת אל
הקוקס אשר יבחר יי
אלהך: כסדר יח כה

הגהות הב"ח

(א) נח' וזאת האספניא
דקדאי ואמר רב הונא:
(ב) שם אחר קרא תרימו
(ג) תרומה ה' מכל
(ד) מעשרותיהם ויחל לומר:
(ה) רש"י דיה מכל יו'
גרים כחצי תרמו תרומה ה'
מכל (עשרותיהם) אילו
תרומה נקלה: (ו) רש"י
דיה רשביא גרים כרך
להחליף תרימו את תרומה
(ז) רשביא גרים ויחל מכל
מעשרותיהם תרומה נקלה:
(ח) תרמו מנח:
(ט) דיה ויהיה ויחל נלא
אלמי למקוי שביתה
דמנח:

גליון הש"ס

[illegible]

לסוף דעש"י

פלטון [פלדון]. עשה,
גולם (חתיכת מחבת לפני
שהוטבעה בה צורת מנצח).

דריין חנואל

ממערב ראשון. כרם וכו' ודשנה. השולח עירובי ביד יד שוטה וקטן אינו עירוב. קימא בעירובי תחומין. אבל עירובי חצירות קיימא לן כרב גא דאמר קטן גובה אח

דואהו כדרב חסדא עד שמגיע
שאמר לו לקבלו ממנו ונתרצה
קוף והוליכו אינו עירוב, ואם
עושה שליחותו ומקבלו.

ע"כ. (ג) צ"ל ודילוח לא תחטי